

יום ב', ו' ב תשס"ב (18 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ו' באדר**, לפני 24 שנה, בשנת תשל"ח (1978-5738), בתגובה על **הטבח בכביש החוף**, ארבעה ימים לפני-כן, **החל צה"ל הלילה בהתקפה הגדולה ביותר** שביצע עד אז בלבנון. קצת אחרי חצות פתחו מטוסי חיל האוויר בהרעשה אווירית, ובמקביל החלה פשיטה משולבת של כוחות רגלים, שריון, ארטילריה וחיל הים, במה שנקרא **"מבצע ליטאני"**. כוחות צה"ל הגיעו עד לנהר הליטאני, ודובר צה"ל הודיע שמטרת המבצע היא לעקור את בסיסי המחבלים בקרבת הגבול. בתגובה על ההתקפה, הפגזו המחבלים יישובים לאורך הגבול. שני תושבי קיבוץ מנרה נהרגו.

בהמשך המבצע הוסיף צה"ל להתבסס בכפרים הלבנוניים והמשיך להשתלט על שטחים נוספים. מספר כפרים נכנעו מרצון לכוחות צה"ל. במהלך התקדמות הצבא, הצליחו מחבלים רבים להימלט. כעבור שבוע ימים, הורה שר הבטחון דאז, עזר וייצמן, להפסיק את האש, לצאת מלבנון ולהמשיך במשא ומתן עם מצרים, כדי שלא להחמיץ את הסיכויים להשגת הסדר מדיני עמה. במטרה להגיע לרגיעה באזור ולפינוי צה"ל מדרום לבנון, החליט האו"ם להקים כח חירום ("**אוניפי"ל**") ולהציבו בשטח. כעבור 3 חודשים, נסוגו אחרוני החיילים של צה"ל מדרום לבנון.

אם אתמול הזכרנו את אוניית המעפילים "**סאקאריה**", היום לפני 60 שנה, בשנת תש"ב (1942-5702) אירע הגדול באסונות ההעפלה. אוניית ה"**סטרומה**", האחרונה של ההעפלה הרביזיוניסטית, טבעה בים השחור, לא הרחק מאיסטנבול, לאחר שנפגעה מטורפדו ששוגר מצוללת סובייטית. רק **אחד** מ-770 נוסעיה ניצל. באותם הימים החלה ההעפלה היבשתית מגבול הצפון, מאורגנת ע"י ה**מוסד לעליה ב'** ומבוצעת ע"י אנשי הפלמ"ח. אחרי שהספינה הפליגה מרומניה בדצמבר 1941, התורכים – בלחץ בריטניה – לא אפשרו לה לעבור במיצרי הדרדנלס, ועצרו אותה למשך כחודשיים באיסטנבול. המוסדות היהודיים ביקשו לאפשר לספינה להגיע ארצה בתוך מכסת הרשיונות המצומצמת של ה**ספר הלבן**, והבריטים סירבו.

כתוצאה מהאסון הכבד הזה, הגיע הזעם בארץ נגד הבריטים לשיא. נערכו עצרות ושוגרו מחאות לחו"ל. חגיגות חג הפורים (הציבוריות) בוטלו, ועל קירות הבתים הודבקו כרוזים שהאשימו את הנציב הבריטי העליון ברצח מעפילי ה"סטרומה". בגלל איסור הפרסום על האסון בעתונות ע"י הבריטים, העתונים בארץ עקפו אותם בפרסמם, יום אחר יום, את העמודים הראשונים מוקפים במסגרת אבל.

לקראת פורים (בעוד 8 ימים!)

בחג הפורים, חובה לשמוח! העליזות והשמחה היתרה בפורים באות לבטא את השוני הגמור של נס פורים משאר הנסים, שאירעו לאבותינו ושבזכותם אנו מצווים לחוג. כל הנסים היו גלויים לישראל (יציאת מצרים, קריעת ים סוף וכד'), ואילו **פורים** נס נסתר, נס שהוא בבחינת "עד דלא ידע". האירועים בפרס ומדי, כפי שהם מסופרים במגילה, נראים לכאורה כמו צירוף מקרים טבעי, ורק במבט כולל נראית ההשגחה האלוקית במלוא עוצמתה.

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בננו **יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע** בתוך שאר חולי ישראל

יום ב', ו' ב תשס"ב (18 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.

אבא קובנר, 1978

{ההמשך, בע"ה, מחר...} [במעגלי החיים]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בננו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל